

การศึกษาข้อผิดพลาดการเขียนอักษรจีนของผู้เรียนชาวไทย:

กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

นารีรัตน์ วัฒนเวฬุ

ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี 94000

อีเมล: nareerat.s@psu.ac.th

บทคัดย่อ: บทความวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อผิดพลาดการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาไทย ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 22 คน และเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการหาแนวทางแก้ไขและปรับปรุงการเรียนการสอนด้านการเขียนอักษรจีน ข้อมูลที่ใช้มาจากแบบฝึกหัด แบบทดสอบ ข้อสอบกลางภาค และข้อสอบปลายภาค ในรายวิชาภาษาจีนขั้นต้น 1 และรายวิชาภาษาจีนขั้นต้น 2 ปีการศึกษา 2557 (เดือนสิงหาคม 2557 ถึงเดือนพฤษภาคม 2558) รวมถึงแบบสอบถาม จากนั้นวิเคราะห์เชิงพรรณนาโดยแบ่งข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนผิด และข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนตัวอื่นมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้อง

จากการศึกษาพบว่า การเขียนอักษรจีนผิดมีมากกว่าการเขียนอักษรจีนตัวอื่นมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้อง ด้านการเขียนอักษรจีนผิดพบข้อผิดพลาดด้านเส้นขีดมากที่สุด โดยเฉพาะรูปลักษณะเส้นขีดผิดพลาด ด้านส่วนประกอบพบข้อผิดพลาดด้านรูปลักษณะส่วนประกอบมากที่สุด ส่วนการเขียนอักษรจีนตัวอื่นมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้องพบข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนที่มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกันมาแทนที่มากที่สุด

จากผลการศึกษาพบว่าสาเหตุของข้อผิดพลาดเกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ ภาษาเป้าหมาย และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ความรู้ที่ผิดจากตำราเรียน และการถอดเขียนด้วยมือซ้ายของผู้เรียน ส่วนแนวทางแก้ไขนอกจากเลือกใช้ตำราเรียนที่เหมาะสม ผู้สอนยังมีบทบาทอย่างมากต่อการลดข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของผู้เรียน

คำสำคัญ: ข้อผิดพลาด; อักษรจีน; สาขาวิชาภาษาจีน

A Study of Common Errors in the Chinese Writing for Thai Learners: A Case Study of the First Year Students in Chinese Language Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani Campus

Nareerat Watthanawelu

Department of Eastern Language, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani, 94000, Thailand

E-mail: nareerat.s@psu.ac.th

Abstract: This research is emphasis on a study of common errors in the Chinese writing of Thai learners. In this study, the target group were the first year student in Chinese Language Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani Campus (in total 22 persons). The aims of this research are (i) to study the common errors in the Chinese writing for Thai students, (ii) The results of this research can be used to revise and develop teaching techniques in Chinese language more effectively. In this research, all data were gathering from exercises, quizzes, midterm and final exams in Basic Chinese I and Basic Chinese II modules during academic year 2014 (August 2014 - May 2015) and questionnaires. Then, the descriptive statistics has been used to analyze the gathered data. Common errors have been categorized into two types of Chinese calligraphy: (i) Wrongly Written Characters, and (ii) Missed Use Characters.

From this study, it can be observed that wrongly written Chinese characters errors occur more frequently than errors by using another character instead of the correct character. The most common error in Chinese calligraphy is an error in the stroke, especially, in the stroke style errors. By considering the character components errors, it has been found that the most common error is

error appearance of Chinese character components. In common errors about using wrong character, it has been shown that the students mostly using similar appearance character instead of the correct characters.

Finally, it can be investigated that Chinese writing errors can be occurred by the influence and intervention of mother tongue, target languages and other foreign languages, false concepts in textbooks or teaching materials, and left-handed. In addition to use the appropriate textbooks, it could be suggested that instructors can play the main role to help students to avoid Chinese writing errors.

Keywords: Learning Error; Chinese Characters; Chinese Language Program

泰国学生汉字书写偏误研究—— 以宋卡王子大学北大年校区人文与社会学院 中文部一年级的学生为例

娜莉菴·瓦塔纳威陆

泰国宋卡王子大学人文与社会学院东方语系，北大年，94000，泰国

电子邮箱: nareerat.s@psu.ac.th

摘要：本文的研究目的是全面了解宋卡王子大学北大年校区人文与社会学院中文部一年级学生的汉字书写偏误，共 22 人，并且提出相关的教学建议和应对策略。语料来源包括 2014 年（2014 年 8 月至 2015 年 5 月）学生的初级汉语一二课程的练习、测验、期中试卷、期末试卷和问卷调查。然后进行分析并把汉字书写偏误分为两类：错字和别字。

研究表明，错字比别字多。错字书写方面发现笔画偏误最多，尤其是笔画变形偏误。部件方面发现部件近形改换的偏误最多。至于别字偏误，发现汉字形体相似改换的偏误最多。

产生偏误的原因包括母语、目的语和其它外语的负迁移、教材的错误和用左手书写的习惯。解决方法除了使用适合的教材，在汉字教学方面，教师还起很大的作用。

关键词：偏误；汉字；中文部

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อให้เกิดทักษะทั้งสี่ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมาก ผู้เรียนเห็นความสำคัญของทักษะการฟังและการพูดเป็นอันดับแรก เนื่องจากต้องการนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสาร อีกทั้งเป็นทักษะที่ง่ายกว่าทักษะการอ่านและการเขียน เพราะหากไม่รู้ อักษรจีนยังสามารถฝึกฟังและพูดได้ แต่สำหรับการอ่านและการเขียนต้องมีความรู้ด้านอักษรจีนด้วย โดยเฉพาะทักษะการเขียนที่ต้องจดจำตัวอักษร แต่ละเส้นขีดที่ประกอบขึ้นเป็นอักษรจีนล้วนมีวิธีการเขียนที่เคร่งครัด ไม่สามารถสะกดคำได้ดังเช่นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ แม้มีวิธีการหรือกลวิธีช่วยในการจดจำ แต่ยังคงค่อนข้างสร้างความลำบากให้กับผู้เรียน หากเรียนตัวอักษรจีนได้ไม่ดีหรือจำไม่ได้อาจส่งผลต่อการเรียน¹ อีกทั้งไม่เข้าใจความหมายหรือไม่สามารถสื่อความหมายได้ เนื่องจากการเขียนจะสื่อความหมายที่ถูกต้องได้ต้องมีองค์ประกอบสำคัญคือ สามารถเขียนอักษรถูกต้อง ฉะนั้นข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนจึงพบเห็นได้ทั่วไปทั้งผู้เรียนภาษาจีนที่เป็นชาวต่างชาติหรือแม้แต่เจ้าของภาษา ซึ่งความผิดพลาดที่เกิดขึ้นอาจน้อยไม่ส่งผลกระทบต่อความหมายมากนัก หรืออาจมากเช่นการเขียนอักษรจีนผิดตัวส่งผลทำให้ความหมายที่ต้องการสื่อสารผิดพลาดไปด้วย

การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนที่ผ่านมาส่วนใหญ่เป็นการรวบรวมอักษรจีนที่เขียนผิดจากชิ้นงานประเภทต่าง ๆ แต่ในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาข้อผิดพลาดจากชิ้นงานร่วมกับการสังเกต สัมภาษณ์ และการทำแบบสอบถาม ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของผู้เรียนชาวไทย โดยศึกษากรณีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเนื่องจาก 1) เป็นกลุ่มนักศึกษาที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอนในรายวิชา 412-111 ภาษาจีนขั้นต้น 1 และรายวิชา 412-112 ภาษาจีนขั้นต้น 2 ปีการศึกษา 2557 ทำให้สามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วน อีกทั้งเมื่อพบข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนจะสอบถามค้นหาสาเหตุพร้อมเสนอแนวทางแก้ไขหน้าชั้นเรียนหรือเป็นรายบุคคลตามความเหมาะสม หลังจากนั้นได้ติดตามให้นักศึกษาแก้ไขข้อผิดพลาด 2) มีนักศึกษาที่ถนัดเขียนด้วยมือซ้าย จำนวน 4 คน (จากจำนวนนักศึกษา 22 คน) 3) เนื่องจาก

¹ ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข. 2559. การศึกษาการเรียนรู้ความหมายของอักษรประสมบอกความหมายและเสียงของนักศึกษาเอกวิชาภาษาจีน. วารสารจีนศึกษา. ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 หน้า 215.

เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เพิ่งเริ่มเรียนเริ่มหัดเขียนอักษรจีน (แม้นักศึกษาหลายคนมีความรู้พื้นฐานภาษาจีน แต่ส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการเขียนอักษรจีนที่ถูกต้อง) ซึ่งข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนในผู้เรียนระดับต้นพบในอัตราที่สูงกว่าผู้เรียนระดับอื่น¹ ดังนั้นหากได้รับคำแนะนำเรื่องการเขียนอักษรจีนที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเรียนภาษาจีนจะมีผลทำให้ข้อผิดพลาดลดน้อยลงเมื่อเรียนในระดับสูงขึ้นไป งานวิจัยนี้นอกจากศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน ยังค้นหาสาเหตุของข้อผิดพลาด พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขเพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนด้านการเขียนอักษรจีนต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
2. เพื่อค้นหาสาเหตุของข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน และหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนด้านการเขียนอักษรจีน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
2. ทำให้เข้าใจปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของผู้เรียนภาษาจีน

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อำเภอเมืองจังหวัดปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 412-111 ภาษาจีนขั้นต้น 1 ภาคการศึกษาที่ 1 (ตั้งแต่เดือนสิงหาคมถึงเดือนธันวาคม 2557) และรายวิชา 412-112 ภาษาจีนขั้นต้น 2 ภาคการศึกษาที่ 2 (ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนพฤษภาคม 2558) ปีการศึกษา 2557 จำนวน 22 คน โดยเก็บข้อมูลจากชิ้นงานของนักศึกษา แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ทั้งนี้สามารถรวบรวมข้อมูลได้จำนวน 1,320 ชิ้น (60 ชิ้นX22 คน) แบ่งเป็น

¹ 都義薇 2009 《外国留学生汉字书写偏误分析及习得研究》，南京师范大学语言学及应用语言
学硕士学位论文，第24页。

แบบทดสอบเขียนคำศัพท์ตามคำบอก 20 ขึ้น/คน แบบฝึกคัด 20 ขึ้น/คน แบบฝึกหัด 10 ขึ้น/คน แบบทดสอบ 6 ขึ้น/คน ข้อสอบกลางภาคและปลายภาค 4 ขึ้น/คน

นิยามศัพท์

ข้อผิดพลาด หมายถึง การเขียนอักษรจีนไม่ถูกต้อง ไม่ได้มาตรฐาน เขียนผิดตัว ไม่เป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

ถนัดซ้าย หมายถึง นักศึกษาที่ถนัดมือซ้ายหรือถนัดเขียนหนังสือด้วยมือซ้าย

สมมติฐานการวิจัย

1. อิทธิพลของภาษาแม่ ภาษาเป้าหมาย และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ มีผลต่อข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

2. ตำราเรียนมีผลต่อข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

3. การถนัดซ้ายมีผลต่อข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

4. การมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาจีนมีผลต่อการลดข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

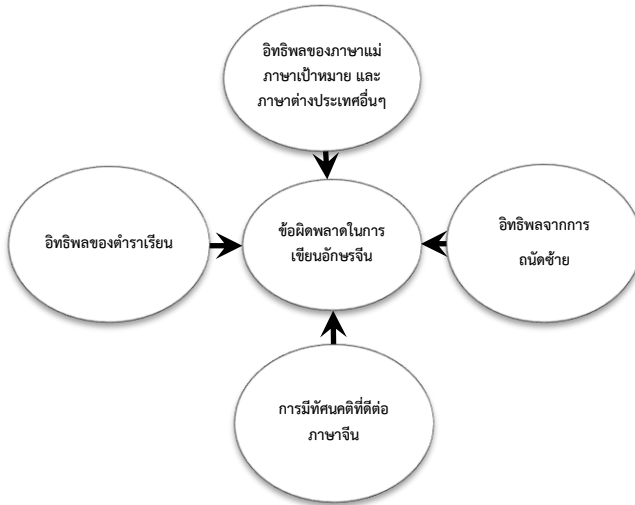
วิธีดำเนินการวิจัย

1. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรตาม คือ ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน

ตัวแปรอิสระ คือ อิทธิพลของภาษาแม่ ภาษาเป้าหมาย และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ อิทธิพลของตำราเรียน อิทธิพลจากการถนัดซ้าย และการมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาจีน

2. กรอบแนวความคิด

รูปที่ 1 กรอบแนวความคิดของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3. ระเบียบวิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 22 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย มี 2 ลักษณะ ดังนี้

(1) อักษรจีนที่เขียนผิดพลาด เก็บข้อมูลจากแบบทดสอบเขียนคำศัพท์ตามคำบอก แบบฝึกคัด แบบฝึกหัด แบบทดสอบ ข้อสอบกลางภาค และข้อสอบปลายภาค ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 412-111 ภาษาจีนขั้นต้น 1 ภาคการศึกษาที่ 1 และรายวิชา 412-112 ภาษาจีนขั้นต้น 2 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 22 คน

(2) แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 31 ข้อ

ตอนที่ 2 สาเหตุที่มีผลทำให้เขียนอักษรจีนผิดพลาด

1. ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนผิด

1.1 ด้านเส้นขีด จำนวน 7 ข้อ

1.2 ด้านส่วนประกอบ จำนวน 3 ข้อ

1.3 ด้านอักษรจีนตัวสมบูรณ์ จำนวน 2 ข้อ

2. ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนตัวอ่อนมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้องจำนวน

7 ข้อ

3.3 การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามสร้างขึ้นให้สอดคล้องกับหัวข้อและวัตถุประสงค์การวิจัย มีการตรวจสอบความชัดเจน ความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำไปปรับแก้เพื่อให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน ประเมินความเที่ยงตรง (CVI: Content Validity Index) ของแบบสอบถามรายข้อ โดยค่า CVI ที่ได้รายข้อมีค่ามากกว่า 0.80

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวบรวมอักษรจีนที่เขียนผิดพลาดจากแบบทดสอบเขียนคำศัพท์ตามคำบอก แบบฝึกคัด แบบฝึกหัด แบบทดสอบ ข้อสอบกลางภาค และข้อสอบปลายภาค ร่วมกับแบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน โดยมีข้อตกลงในการเก็บข้อมูลอักษรจีนที่เขียนผิดพลาดของกลุ่มตัวอย่างเบื้องต้น ดังนี้

1. นักศึกษาคนเดียวกันเขียนอักษรจีนตัวเดียวกันผิดในลักษณะเดียวกันซ้ำหลายครั้งในงานชิ้นเดียวหรือหลายชิ้นนับเป็นการเขียนผิด 1 ตัว 1 ครั้ง

2. นักศึกษาหลายคนเขียนอักษรจีนตัวเดียวกันผิดในลักษณะเดียวกันหนึ่งครั้งหรือหลายครั้งในงานชิ้นเดียวหรือหลายชิ้นนับเป็นการเขียนผิด 1 ตัว 1 ครั้ง

3. อักษรจีนตัวเดียวกันเขียนผิดหลายลักษณะนับเป็นการเขียนผิดหลายตัว เช่น 书 เขียนผิดเป็น 书 书 书 书 รวม 4 ลักษณะ นับเป็นการเขียนอักษรจีนผิดจำนวน 4 ตัว

4. อักษรจีนตัวเดียวกันเขียนผิดหลายลักษณะนับเป็นการเขียนผิด 1 ตัว เช่น 师 เขียนผิดเป็น 师 โดยเขียนรูปลักษณะส่วนประกอบและตำแหน่งส่วนประกอบผิด

5. อักษรจีนที่เขียนหวัด เขียนเส้นขีดเชื่อมต่อกัน เขียนเอียงหรือพบข้อผิดพลาดเพียงเล็กน้อยที่ไม่กระทบต่อภาพรวมของอักษรจีนจะไม่นับเป็นข้อผิดพลาด

6. ในกรณีอักษรจีนที่มีการเขียนลำดับเส้นขีด จะนับจำนวนอักษรที่เขียนผิดโดยพิจารณาเฉพาะปลายทางของอักษรเท่านั้น ทั้งนี้ แม้นำกระบวนการเขียนอักษรมานับเป็นจำนวนอักษรจีนที่เขียนผิดแต่ถือเป็นข้อผิดพลาดที่ควรให้ความสำคัญในการเขียนอักษรจีน ดังนั้น งานวิจัยนี้ยังคงนำมาเป็นข้อมูลในการศึกษา

เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วจะแบ่งประเภทของข้อผิดพลาดเพื่อวิเคราะห์โดยพิจารณาแนวคิดพื้นฐานจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนผิด

1.1 ข้อผิดพลาดด้านเส้นขีด

1.1.1 รูปลักษณะเส้นขีดผิด

1.1.2 จำนวนเส้นขีดผิด

1.1.2.1 จำนวนเส้นขีดขาด

1.1.2.2 จำนวนเส้นขีดเกิน

1.1.3 ตำแหน่งเส้นขีดผิด

1.1.4 การประกอบกันของเส้นขีดผิด

1.1.5 ลำดับเส้นขีดผิด

1.1.5.1 ลำดับก่อนหลังของเส้นขีดผิด

1.1.5.2 ทิศทางของเส้นขีดผิด

1.2 ข้อผิดพลาดด้านส่วนประกอบ

1.2.1 รูปลักษณะส่วนประกอบผิด

1.2.2 จำนวนส่วนประกอบผิด

1.2.2.1 จำนวนส่วนประกอบขาด

1.2.2.2 จำนวนส่วนประกอบเกิน

1.2.3 ตำแหน่งส่วนประกอบผิด

1.2.3.1 ตำแหน่งส่วนประกอบผิดแต่โครงสร้างอักษรถูกต้อง

1.2.3.2 ตำแหน่งส่วนประกอบและโครงสร้างอักษรผิด

1.3 ข้อผิดพลาดด้านอักษรจีนตัวสมบูรณ์

1.3.1 เขียนแยกอักษร

1.3.2 เขียนรวบอักษร

1.3.3 สมดุลของอักษร

1.4 ข้อผิดพลาดหลายลักษณะในอักษรจีนหนึ่งตัว

2. ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนตัวอื่นมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้อง

2.1 เขียนอักษรที่มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกันมาแทนที่

2.2 เขียนอักษรที่มีเสียงอ่านเหมือนหรือคล้ายคลึงกันมาแทนที่

2.3 เขียนอักษรที่มีรูปลักษณะและเสียงอ่านคล้ายคลึงกันมาแทนที่

2.4 เขียนอักษรที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกันมาแทนที่

2.5 เขียนอักษรที่มีเสียงอ่านและความหมายคล้ายคลึงกันมาแทนที่

2.6 เขียนอักษรที่มีรูปลักษณะ เสียงอ่าน และความหมายคล้ายคลึงกันมาแทนที่

2.7 เขียนอักษรที่มีรูปลักษณะ เสียงอ่าน และความหมายไม่เกี่ยวข้องกันมาแทนที่

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลลักษณะอักษรจีนที่เขียนผิดพลาดจากกลุ่มตัวอย่าง (ตอนที่ 4) จะนำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ส่วนข้อมูลจากแบบสอบถามแบ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตอนที่ 1) และจำนวนอักษรจีนที่เขียนผิดพลาด (ตอนที่ 3) จะจำแนกออกเป็นกลุ่ม จากนั้นใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) นำเสนอในรูปของค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายผลที่ได้ สำหรับความเห็นปีที่ 11 ฉบับที่ 1 พุทธศักราช 2561

ต่อสาเหตุที่มีผลทำให้เขียนอักษรจีนผิดพลาด (ตอนที่ 2) นำเสนอโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของระดับความผิดพลาด ซึ่งใช้มาตรวัดแบบประเมินค่าตามแนวทางของลิเกิร์ต (Likert Scale)¹ โดยกำหนดให้เลือกระดับความผิดพลาด 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และให้คะแนนระดับความผิดพลาด ดังนี้

ระดับความผิดพลาด	ค่าคะแนน
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

เมื่อเก็บรวบรวมคะแนนของระดับความผิดพลาดแล้วจะนำผลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และแปลความหมายของระดับคะแนน โดยมีหลักเกณฑ์ในการจัดช่วงคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย		ความหมาย
4.21-5.00	ระดับความผิดพลาด	มากที่สุด
3.41-4.20	ระดับความผิดพลาด	มาก
2.61-3.40	ระดับความผิดพลาด	ปานกลาง
1.81-2.60	ระดับความผิดพลาด	น้อย
1.00-1.80	ระดับความผิดพลาด	น้อยที่สุด

¹ สีน พันธุ์พินิจ. 2554. เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์. หน้า 152-153.

จากนั้นวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแต่ละระดับความผิดพลาด จัดเรียงระดับความสำคัญจากผิดพลาดมากที่สุดไปหาผิดพลาดน้อยที่สุด และใช้การอธิบายเชิงพรรณนาประกอบในการวิเคราะห์ สรุป และอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อผิดพลาดการเขียนอักษรจีนของผู้เรียนชาวไทย: กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ระดับความเห็นต่อสาเหตุที่มีผลทำให้เขียนอักษรจีนผิดพลาด จำนวนและร้อยละของอักษรจีนที่เขียนผิดพลาด และการวิเคราะห์อักษรจีนที่เขียนผิดพลาด พบว่า

นักศึกษาทั้งหมดเป็นเพศหญิง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เลือกเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาจีนเป็นอันดับ 1 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 68.18 โดยเลือกเรียนภาษาจีนเนื่องจากชอบภาษาวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์จีน มีความรู้พื้นฐานภาษาจีนมาก่อน ภาษาจีนน่าสนใจ ผู้ปกครองสนับสนุน และหางานทำได้ง่าย นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบภาษาจีนในระดับมาก จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 โดยชอบหรือถนัดภาษาจีนทักษะการอ่านมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 31.82 รองลงมาเป็นทักษะการเขียน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 ซึ่งนักศึกษาชอบหรือถนัดทักษะการเขียนระดับปานกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 31.82 นักศึกษาคิดว่าภาษาจีนทักษะการพูดสำคัญมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 ส่วนทักษะการเขียนสำคัญน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 68.18 นอกจากนี้ นักศึกษาคิดว่าภาษาจีนทักษะการเขียนยากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ในอนาคตนักศึกษาต้องการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.45 อาชีพที่ประสงค์ทำมากที่สุดในอนาคตคือล่าม/นักแปล จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27 นักศึกษาคิดว่าความรู้ภาษาไทยมีผลต่อการเขียนอักษรจีนผิดพลาดในระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมีผลต่อการเขียนอักษรจีนผิดพลาดในระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 45.46 นักศึกษาปีที่ 11 ฉบับที่ 1 พุทธศักราช 2561

ส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานภาษาจีนกลางก่อนเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 77.27 ในจำนวนนี้คิดว่าความรู้พื้นฐานภาษาจีนกลางก่อนเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมีผลต่อการเขียนอักษรจีนผิดพลาดในระดับปานกลางและมากมีจำนวนเท่ากัน คือ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 41.18 นักศึกษามีความรู้พื้นฐานภาษาอาหรับ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 40.91 ในจำนวนนี้คิดว่าความรู้พื้นฐานภาษาอาหรับมีผลต่อการเขียนอักษรจีนผิดพลาดในระดับน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 44.45 นักศึกษามีความรู้พื้นฐานภาษามลายู จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 40.91 ในจำนวนนี้คิดว่าความรู้พื้นฐานภาษามลายูมีผลต่อการเขียนอักษรจีนผิดพลาดระดับน้อยที่สุดและปานกลางมีจำนวนเท่ากัน คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีนักศึกษาถนัดซ้าย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 ในจำนวนนี้คิดว่าการถนัดเขียนด้วยมือซ้ายมีผลต่อการเขียนอักษรจีนผิดพลาดในระดับปานกลางและมากมีจำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 นอกจากนี้ นักศึกษายังมีกลวิธีการเรียนรู้และจดจำอักษรจีนมากน้อยตามลำดับ ดังนี้ หัดเขียนบ่อย ๆ ดูละครหรือภาพยนตร์ที่มีตัวอักษรจีนปรากฏ เมื่อเขียนอักษรจีนตัวใดไม่ได้จะขอความช่วยเหลือจากผู้สอน รุ่นพี่หรือเพื่อน ดูวิธีการเขียนอักษรจีนจากตำราเรียน เว็บไซต์ และเขียนจดหมายเป็นภาษาจีนติดต่อกับเพื่อนชาวจีน

สำหรับสาเหตุที่มีผลทำให้เขียนอักษรจีนผิดพลาดตามความเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผลดังแสดงในตารางที่ 1-3

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของระดับความผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนผิดพลาดในภาพรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

การเขียนอักษรจีนผิดพลาดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน	$\bar{X}$	SD	ระดับความผิดพลาด
1. ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนผิด	3.00	1.02	ปานกลาง
2. ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนตัวอื่นมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้อง	2.92	0.80	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.96	0.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่าการเขียนอักษรจีนผิดพลาดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91 โดยความผิดพลาดอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของระดับความผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนผิดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนผิด	$\bar{X}$	SD	ระดับความผิดพลาด
ด้านเส้นขีด	3.13	0.96	ปานกลาง
1. รูปลักษณะของเส้นขีด (สั้นหรือยาวเกินไป) เช่น 坐 → 坐 几 → 几	3.45	0.86	มาก
2. ลำดับของเส้นขีด เช่น 力 → 力 力	3.41	1.18	มาก
3. ตำแหน่งของเส้นขีด เช่น 惯 → 惯	3.32	0.95	ปานกลาง
4. การประกอบกันของเส้นขีด เช่น 山 → 山	3.09	0.81	ปานกลาง
5. ชนิดของเส้นขีด เช่น 奶 → 奶 (เส้นขีดที่ 5 เป็นเส้นขีดเฉียง ¹ / เขียนผิดเป็น 丿)	2.91	0.81	ปานกลาง
6. จำนวนของเส้นขีด (ขาดหรือเกิน) เช่น 包 → 包 可 → 可	2.91	1.11	ปานกลาง
7. ทิศทางของเส้นขีด เช่น 东 → 东	2.82	1.01	ปานกลาง
ด้านส่วนประกอบ	2.88	1.04	ปานกลาง
1. ตำแหน่งของส่วนประกอบ เช่น 吃 → 吃	3.00	0.98	ปานกลาง
2. รูปลักษณะของส่วนประกอบ เช่น 现 → 现	2.91	1.06	ปานกลาง
3. จำนวนของส่วนประกอบ (ขาดหรือเกิน) เช่น 别 → 别 怎 → 怎	2.73	1.08	ปานกลาง
ด้านอักษรจีนตัวสมบูรณ์	2.98	1.07	ปานกลาง
1. สมดุลของอักษร เช่น 西 → 西	3.32	1.13	ปานกลาง
2. เขียนแยกอักษรหรือรวบอักษร เช่น 职 员 → 职 员 大 卫 → 大 卫	2.64	1.00	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.00	1.02	ปานกลาง

¹ บทความนี้ใช้รูปแบบการถอดเสียงภาษาจีนกลางของคณะกรรมการสืบทอดประวัตินักศึกษาไทยในเอกสารภาษาจีน สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. 2543. เกณฑ์การถ่ายทอดเสียงภาษาจีนแมนดารินด้วยอักษรวิไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษาเขียนอักษรจีนผิด ในภาพรวมความผิดพลาดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความผิดพลาดอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน หากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการเขียนอักษรจีนผิดด้านเส้นขีดในหัวข้อรูปลักษณะของเส้นขีด ($\bar{X}=3.45$) และหัวข้อลำดับของเส้นขีด ($\bar{X}=3.41$) พบความผิดพลาดอยู่ในระดับมาก ส่วนหัวข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านส่วนประกอบและด้านอักษรจีนตัวสมบูรณ์พบความผิดพลาดอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของระดับความผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนตัวอ่อนมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้องของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนตัวอ่อนมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้อง	$\bar{X}$	SD	ระดับความผิดพลาด
1. เขียนอักษรที่มีรูปลักษณะและเสียงอ่านคล้ายคลึงกันมาแทนที่ เช่น 那哪; 块快	3.32	0.65	ปานกลาง
2. เขียนอักษรที่มีเสียงอ่านเหมือนหรือคล้ายคลึงกันมาแทนที่ เช่น 在再; 道到	3.00	0.62	ปานกลาง
3. เขียนอักษรที่มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกันมาแทนที่ เช่น 午牛; 刀力	2.95	0.90	ปานกลาง
4. เขียนอักษรที่มีเสียงอ่านและความหมายคล้ายคลึงกันมาแทนที่ เช่น 他它	2.86	0.56	ปานกลาง
5. เขียนอักษรที่มีรูปลักษณะ เสียงอ่าน และความหมายไม่เกี่ยวข้องกันมาแทนที่ เช่น 高贵	2.86	0.89	ปานกลาง
6. เขียนอักษรที่มีรูปลักษณะ เสียงอ่าน และความหมายคล้ายคลึงกันมาแทนที่ เช่น 她他	2.77	0.97	ปานกลาง
7. เขียนอักษรที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกันมาแทนที่ เช่น 二两	2.68	0.99	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.92	0.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่านักศึกษาเขียนอักษรจีนตัวอ่อนมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้อง ในภาพรวมความผิดพลาดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของอักษรจีนที่เขียนผิดพลาดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกเป็นรายชื่อ (N=1,621)

ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน	จำนวน (ตัวอักษร)	ร้อยละ
ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนผิด	1,371	84.58
1. ด้านเส้นขีด	744	45.90
2. ด้านส่วนประกอบ	472	29.12
3. ด้านอักษรจีนตัวสมบูรณ์	99	6.11
4. ข้อผิดพลาดหลายลักษณะในอักษรจีนหนึ่งตัว	56	3.45
ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนตัวอื่นมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้อง	250	15.42
1. เขียนอักษรที่มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกันมาแทนที่	143	8.82
2. เขียนอักษรที่มีรูปลักษณะ เสียงอ่าน และความหมายไม่เกี่ยวข้องกันมาแทนที่	46	2.84
3. เขียนอักษรที่มีรูปลักษณะและเสียงอ่านคล้ายคลึงกันมาแทนที่	23	1.42
4. เขียนอักษรที่มีเสียงอ่านเหมือนหรือคล้ายคลึงกันมาแทนที่	20	1.23
5. เขียนอักษรที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกันมาแทนที่	14	0.86
6. เขียนอักษรที่มีเสียงอ่านและความหมายคล้ายคลึงกันมาแทนที่	3	0.19
7. เขียนอักษรที่มีรูปลักษณะ เสียงอ่าน และความหมายคล้ายคลึงกันมาแทนที่	1	0.06
รวม	1,621	100

จากตารางที่ 4 นักศึกษาเขียนอักษรจีนผิดพลาด จำนวน 1,621 ตัว แบ่งเป็นการเขียนอักษรจีนผิด จำนวน 1,371 ตัว คิดเป็นร้อยละ 84.58 และการเขียนอักษรจีนตัวอื่นมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้อง จำนวน 250 ตัว คิดเป็นร้อยละ 15.42 โดยพบข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนผิดด้านเส้นขีดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.90 รองลงมาเป็นด้านส่วนประกอบ คิดเป็นร้อยละ 29.12 ส่วนข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนตัวอื่นมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้อง พบการเขียนอักษรที่มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกันมาแทนที่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.82 รองลงมาเป็นการเขียนอักษรที่มีรูปลักษณะ เสียงอ่าน และความหมายไม่เกี่ยวข้องกันมาแทนที่ คิดเป็นร้อยละ 2.84

ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาสามารถแบ่งได้ 2 ประเภท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนผิดในด้านเส้นขีดพบรูปแบบลักษณะเส้นขีดผิดมากที่สุด รองลงมาเป็นจำนวนเส้นขีดผิด ซึ่งรูปแบบลักษณะเส้นขีดผิดพบได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ เส้นขีดสั้นเกินไป เส้นขีดยาวเกินไป และชนิดของเส้นขีดผิดซึ่งพบมากที่สุด ทั้งนี้รูปแบบลักษณะเส้นขีดที่เขียนผิดส่วนใหญ่เป็นเส้นขีดเหิง (一) และชู่ (丨) โดยเส้นขีดเหิงมักเขียนสั้นหรือยาวเกินไป เช่น 升 (开) 上 (上) เส้นขีดชู่เขียนผิดเป็นมีตะขอ เช่น 车 (车) 本 (本) 树 (树) จำนวนเส้นขีดผิดพบเส้นขีดขาดมากกว่าเส้นขีดเกิน ส่วนใหญ่ขาดหรือเกินเพียงเส้นขีดเดียว โดยมากเป็นเส้นขีดเหิงและเตียน (丶) เช่น 司 (司) 谁 (谁) 问 (问) 产 (产) ตำแหน่งเส้นขีดผิดพบเส้นขีดเตียนผิดตำแหน่งมากที่สุด เช่น 为 (为) ส่วนการประกอบกันของเส้นขีดพบว่าเส้นขีดแบบติดกันเขียนผิดเป็นแบบทับซ้อนกันมากที่สุด เช่น 可 (可) รองลงมาเป็นเส้นขีดแบบทับซ้อนกันเขียนผิดเป็นแบบติดกัน เช่น 车 (车) ข้อผิดพลาดด้านลำดับเส้นขีดพบการเขียนลำดับก่อนหลังของเส้นขีดผิดแต่จำนวนเส้นขีดถูกต้อง เช่น 一十十长 (长) ส่วนทิศทางของเส้นขีดพบข้อผิดพลาดของเส้นขีดเตียนมากที่สุด รองลงมาเป็นเส้นขีดเหิงและถิ (丿) เช่น 不 (不) 老 (毛) 我 (我)

ข้อผิดพลาดในการเขียนส่วนประกอบอักษรจีนพบการเขียนรูปแบบลักษณะส่วนประกอบผิดมากที่สุด รองลงมาเป็นตำแหน่งส่วนประกอบผิด รูปแบบลักษณะส่วนประกอบผิดส่วนใหญ่เป็นการเขียนส่วนประกอบที่มีรูปแบบคล้ายคลึงกันเขียนแทนที่กัน เช่น 药 (药) หรือส่วนประกอบบางชนิดเมื่อเป็นส่วนหนึ่งของอักษรจีนต้องมีการเปลี่ยนรูป เช่น 改 (改) อักษรจีนที่มีจำนวนส่วนประกอบผิดมักพบว่าขาดหรือเกินเพียงส่วนประกอบเดียว เช่น 帝 (帝) 怎 (怎) ในด้านจำนวนส่วนประกอบเกินยังพบส่วนประกอบเดียวกันเขียนแยกเป็นหลายส่วนประกอบ เช่น 课: 木田 (课) ด้านตำแหน่งส่วนประกอบผิดพบตำแหน่งส่วนประกอบผิดแต่โครงสร้างอักษรถูกต้อง ส่วนใหญ่เป็นอักษรจีนโครงสร้างซ้ายขวา เช่น 队 (队) 呖 (知) และตำแหน่งส่วนประกอบและโครงสร้างอักษรผิด เช่น 然 (然) 帮 (帮)

ข้อผิดพลาดด้านอักษรจีนตัวสมบูรณ์พบการเขียนแยกอักษรที่มักเป็นอักษรจีนโครงสร้างซ้ายขวา เช่น 和 เขียนแยกกันเป็น |禾|口| คำว่า 手机 เขียนแยกกันเป็น |手|机|木|几| การเขียนรวบอักษรที่เป็นอักษรจีนสองตัวแต่เข้าใจคลาดเคลื่อนว่าเป็นอักษรตัวเดียว

จึงเขียนอยู่ในช่องตารางเดียวกัน เช่น คำว่า 朋友 เขียนรวบเป็น |朋友| คำว่า 一下儿 เขียนรวบเป็น |一|下儿| ด้านสมมูลของอักษรพบจำนวนไม่มากแต่มีความถี่ในการเขียนผิดสูง เช่น 几 (几) 晴 (晴) ส่วนข้อผิดพลาดหลายลักษณะในอักษรจีนหนึ่งตัว ส่วนใหญ่เขียนผิดสองหรือสามลักษณะในอักษรจีนหนึ่งตัว เช่น 漂漂漂 (漂)

2. ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนตัวอื่นมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้อง พบอักษรที่มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกันเขียนแทนที่กันมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นอักษรจีนโครงสร้างเดียว เช่น 乐 (音乐) เขียนผิดเป็น 东 รองลงมาเป็นการเขียนอักษรที่มีรูปลักษณะ เสียงอ่าน และความหมายไม่เกี่ยวข้องกันมาแทนที่ เช่น 早 zǎo เช้า (早上 ตอนเช้า) เขียนผิดเป็น 中 zhōng เที่ยง การเขียนอักษรที่มีรูปลักษณะและเสียงอ่านคล้ายคลึงกันมาแทนที่ส่วนใหญ่เขียนลดจำนวนส่วนประกอบ เช่น 放 fàng (放假) เขียนผิดเป็น 方 fāng แต่มีอักษรที่เขียนแทนที่จำนวนหนึ่งเป็นอักษรที่มีอยู่ในภาษาจีนที่นักศึกษายังไม่เรียน เช่น 告 gào (告诉) เขียนผิดเป็น 诰 gào การเขียนอักษรที่มีเสียงอ่านเหมือนหรือคล้ายคลึงกันมาแทนที่พบจำนวนไม่มากแต่ผิดบ่อยครั้ง เช่น 再 zài (再见) เขียนผิดเป็น 在 zài การเขียนอักษรที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกันมาแทนที่ที่เป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากการนำไปใช้มากกว่าการเขียน เช่น 夏 มีความหมายว่า ฤดูร้อน (夏天 ฤดูร้อน) เขียนผิดเป็น 热 ที่มีความหมายว่า ร้อน การเขียนอักษรที่มีเสียงอ่านและความหมายคล้ายคลึงกันมาแทนที่ เช่น ใช้หรือเขียนสลับกันระหว่าง 做 และ 作 ส่วนการเขียนอักษรที่มีรูปลักษณะ เสียงอ่าน และความหมายคล้ายคลึงกันมาแทนที่พบเพียงตัวเดียว นั่นคือ 她 เขียนผิดเป็น 他

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ข้อผิดพลาดการเขียนอักษรจีนของผู้เรียนชาวไทย: กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. จากผลการวิจัยด้านจำนวนอักษรจีนที่เขียนผิดพลาดพบว่าการเขียนอักษรจีนผิด (1,371 ตัว คิดเป็นร้อยละ 84.58) มีมากกว่าการเขียนอักษรจีนตัวอื่นมาแทนที่อักษรจีนที่ ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 พุทธศักราช 2561

ถูกต้อง (250 ตัว คิดเป็นร้อยละ 15.42) สอดคล้องกับความเห็นของนักศึกษาที่พบความผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนผิด ($\bar{X}=3.00$) มากกว่าการเขียนอักษรจีนตัวอื่นมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้อง ($\bar{X}=2.92$) โดยความผิดพลาดต่างอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เจียงซิน และหลิวเยียนเหมย; เฉินฉิน, หลิวจิ้ง, และจูลี่; หลี่เฟิงหมิง¹ ที่พบการเขียนอักษรจีนผิดมากกว่าการเขียนอักษรจีนเป็นตัวอื่น ทั้งนี้เนื่องมาจากนักศึกษายังเรียนรู้อักษรจีนจำนวนไม่มาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภูมิรินทร์ ภิรมย์เลิศอมร² ที่พบว่าข้อผิดพลาดลักษณะนี้ยังพบน้อยในนิสิตเอกภาษาจีนชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนผิด พบด้านเส้นขีดมากที่สุด สอดคล้องกับความเห็นของนักศึกษาที่พบการเขียนเส้นขีดผิดมากที่สุด โดยความผิดพลาดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.13$) ส่วนใหญ่เป็นการเขียนรูปลักษณะเส้นขีดผิด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ หม่าหนิงหนิง³ ที่พบการเขียนรูปร่างของเส้นขีดผิดมากที่สุด จากผลการวิจัยพบว่าเส้นขีดที่เขียนผิดบ่อยครั้งคือเส้นขีดเหิงและชู ส่วนความเห็นของนักศึกษาพบว่ารูปลักษณะของเส้นขีด (สั้นหรือยาวเกินไป) มีผลทำให้เขียนอักษรจีนผิด โดยความผิดพลาดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.45$) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ หวงจิ้นหย่ง⁴ ที่พบว่าข้อผิดพลาดด้านเส้นขีดมักพบบ่อยในผู้เรียนภาษาจีนระยะเริ่มแรก แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภูมิรินทร์ ภิรมย์เลิศอมร⁵ ที่พบว่าเส้นขีดที่เขียนผิดมากคือเส้นขีดเหิงและโกว (丿) ด้านจำนวนเส้นขีดผิดมักพบการขาดหรือเกินของเส้นขีดเหิงและเตียน ส่วนใหญ่ขาดหรือเกินเพียงเส้นขีดเดียว สอดคล้องกับ

¹ 江新、柳燕梅 2004 拼音文字背景的外国学生汉字书写错误研究, 《世界汉语教学》, 第1期, 第67-68页; 陈琴、刘婧、朱丽 2009 泰国学生汉字书写偏误分析, 《云南师范大学学报》, 第2期, 第80页; 李凤明 2014 泰国华侨留学生汉字书写偏误分析, 《文学教育》, 第2期, 第122页。

² ภูมิรินทร์ ภิรมย์เลิศอมร. 2555. ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีนของนิสิตเอกภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา. หน้า 73.

³ 马宁宁 2014 初级阶段泰国学生汉字书写偏误个案研究, 《新校园》, 第1期, 第22页。

⁴ 黄进勇 2013 《越南大学生汉字书写偏误及汉字教学现状研究》, 上海师范大学汉语国际教育硕士学位论文, 第58页。

⁵ ภูมิรินทร์ ภิรมย์เลิศอมร. 2555. ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีนของนิสิตเอกภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา. หน้า 39.

ผลการวิจัยของ เหวินจิง¹ ที่พบว่าเส้นขีดที่ขาดหรือเกินมากมักเป็นเส้นขีดเตียนและตัวนเหิง ส่วนด้านการประกอบกันของเส้นขีดแม้ไม่กระทบต่อความเข้าใจเรื่องเสียงอ่านและความหมายแต่เป็นข้อผิดพลาดที่พบบ่อย เนื่องจากนักศึกษาขาดความเข้าใจในหลักการประกอบกันของเส้นขีด โดยพบเส้นขีดแบบติดกันเขียนผิดเป็นแบบทับซ้อนกันมากที่สุด รองลงมาเป็นเส้นขีดแบบทับซ้อนกันเขียนผิดเป็นแบบติดกัน

ข้อผิดพลาดด้านลำดับเส้นขีด แบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่ ลำดับก่อนหลังของเส้นขีดและทิศทางของเส้นขีด ด้านลำดับก่อนหลังของเส้นขีด พบว่าบางครั้งนักศึกษาเขียนจำนวนเส้นขีดของอักษรจีนถูกต้อง แต่เขียนลำดับก่อนหลังของเส้นขีดหรือกระบวนการเขียนอักษรจีนไม่ถูกต้อง กล่าวคือ ต้นทางหรือระหว่างทางผิดแต่ปลายทางถูก สอดคล้องกับความเห็นของนักศึกษาที่พบว่าลำดับเส้นขีดมีผลทำให้เขียนอักษรจีนผิด โดยความผิดพลาดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.41$) อย่างไรก็ตาม การเขียนอักษรจีนไม่ควรพิจารณาเพียงปลายทางว่าถูกหรือผิด แต่ควรให้ความสำคัญกับกระบวนการเขียนด้วย หากเขียนอักษรจีนถูกต้องแต่กระบวนการเขียนผิดถือเป็นข้อผิดพลาด เนื่องจากกระบวนการเขียนอักษรจีนให้ถูกต้องสำคัญและมีประโยชน์ต่อผู้เริ่มเรียนภาษาจีนที่จะได้เรียนรู้หลักการเขียนอักษรจีนที่ถูกต้อง ทำให้เขียนได้รวดเร็ว สั้น ไหล และเป็นธรรมชาติ ดังนั้นการเรียนการสอนอักษรจีนยังควรให้ความสำคัญเรื่องลำดับเส้นขีด แม้มีนักวิชาการบางท่านเสนอว่า หากไม่กระทบต่อรูปอักษรจีนอาจไม่เคร่งครัดเรื่องลำดับเส้นขีดอักษรจีน²

ข้อผิดพลาดด้านส่วนประกอบ พบการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะส่วนประกอบมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นการเขียนส่วนประกอบที่มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกันแทนที่กัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับความเห็นของนักศึกษาที่พบตำแหน่งของส่วนประกอบผิดมากที่สุด โดยความผิดพลาดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.00$) แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เฉินฉิน, หลิวจิง, และจูลี่³ ที่

¹ 文静 2009 《试析日韩留学生汉字书写偏误》，徐州师范大学语言科学学院本科生毕业论文，第9页。

² 安然、单韵鸣 2007 非汉字圈学生的笔顺问题——从书写汉字的个案分析谈起，《语言文字应用》，第3期，第54页。

³ 陈琴、刘婧、朱丽 2009 泰国学生汉字书写偏误分析，《云南师范大学学报》，第2期，第80页。

พบว่าข้อผิดพลาดด้านส่วนประกอบมักเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของส่วนประกอบที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกันเขียนแทนที่กัน ส่วนตำแหน่งส่วนประกอบผิดแต่โครงสร้างอักษรถูกต้องมักพบในอักษรโครงสร้างประสมสองส่วนที่เป็นโครงสร้างซ้ายขวา รองลงมาเป็นโครงสร้างบนล่าง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เชียวซีเฉียง¹ ที่พบว่าข้อผิดพลาดด้านการสลับตำแหน่งของส่วนประกอบมักพบในอักษรจีนโครงสร้างซ้ายขวา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภูมิรินทร์ ภิรมย์เลิศอมร² ที่พบว่านิสิตมักเขียนส่วนประกอบอักษรจีนสลับตำแหน่งกันในโครงสร้างซ้ายขวามากที่สุด รองลงมาเป็นโครงสร้างบนล่าง ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นอาจมีสาเหตุเนื่องมาจากอักษรจีนปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นอักษรโครงสร้างซ้ายขวา รองลงมาเป็นโครงสร้างบนล่าง³ นักศึกษาเรียนรู้อักษรจีนโครงสร้างซ้ายขวามากกว่าโครงสร้างอื่น ดังนั้นข้อผิดพลาดจึงมีโอกาสดังกล่าวมากกว่า อีกทั้งส่วนประกอบบางชนิดปรากฏได้ทั้งตำแหน่งซ้ายหรือขวาของอักษรจีนโครงสร้างซ้ายขวา เช่น 部 ในอักษร 部 部 院 队 อักษรจีนที่เขียนผิดบางตัว เช่น 吓 夠 อักษรเหล่านี้แม้ถูกใช้ในอดีต กล่าวคือ เป็นอักษรที่ถูกต้องในอดีต แต่ปัจจุบันถือว่าเป็นอักษรที่ผิด อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยดังกล่าวไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ หวงเหว่ย⁴ ที่พบว่าผู้เรียนภาษาจีนระดับสูงเขียนอักษรจีนโครงสร้างบนล่างผิดมากที่สุด รองลงมาเป็นโครงสร้างซ้ายขวา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีความรู้ด้านจำนวนอักษรจีนต่างกัน นอกจากนี้ จากผลการวิจัยยังพบอักษรจีนที่เขียนตำแหน่งผิด คือ อักษร 一 โดยเขียนผิดเป็น 一起 (一起) 星期 (星期一)

3. ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนตัวอื่นมาแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้อง พบการเขียนอักษรที่มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกันมาแทนที่กันมากที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับความเห็นของนักศึกษาที่พบอักษรจีนที่มีรูปลักษณะและเสียงอ่านคล้ายคลึงกันเขียนแทนที่กันมากที่สุด โดย

¹ 肖奚强 2002 外国学生汉字偏误分析, 《世界汉语教学》, 第 2 期, 第 83 页。

² ภูมิรินทร์ ภิรมย์เลิศอมร. 2555. ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีนของนิสิตเอกภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา. หน้า 44.

³ 张静贤 1992 《现代汉字教程》, 北京: 现代出版社, 第 62 页。

⁴ 黄伟 2012 字形特征对汉字文化圈中高级水平学习者书写汉字的影响——基于“HSK 动态作文语料库”的观察, 《世界汉语教学》, 第 1 期, 第 113 页。

ความผิดพลาดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.32$) และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ หม่าหนิงหนิง¹ ที่พบการเขียนอักษรจีนที่มีเสียงอ่านเหมือนกันผิดมากที่สุด แต่สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ตูซีเว่ย² ที่พบว่าการเขียนอักษรจีนที่มีรูปร่างใกล้เคียงกันมาแทนที่กันบ่อย ในผู้เรียนทุกระดับการศึกษาและทุกชาติ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เชียวซีเฉียง³ ที่พบว่าส่วนประกอบที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกันเขียนแทนกันกลายเป็นอักษรอื่นมักเกิดขึ้นกับผู้เรียนภาษาจีนระดับต้นมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนระดับกลางและสูง นอกจากนี้ จาก ผลการวิจัยยังพบว่าเมื่อนักศึกษาเรียนรู้ภาษาจีนไประยะหนึ่งในภาพรวมพบการเขียน รูปลักษณะอักษรจีนผิดพลาด แต่กลับมีแนวโน้มเขียนอักษรจีนตัวอื่นแทนที่อักษรจีนที่ถูกต้อง สูงขึ้น ซึ่งข้อผิดพลาดลักษณะนี้มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ด้านอักษรจีนของนักศึกษา กล่าวคือ เมื่อเรียนรู้จำนวนอักษรจีนมากขึ้นจะพบการเขียนอักษรจีนผิดตัวมากขึ้นด้วย โดยเฉพาะอักษรจีนที่มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เจียงซิน และ หลิวเยียนเหมย⁴ ที่พบว่าเมื่อผู้เรียนชาวต่างชาติมีระดับความรู้ภาษาจีนสูงขึ้น การเขียน ตัวอักษรจีนผิดมีจำนวนลดลง ในขณะเดียวกันการเขียนเป็นอักษรตัวอื่นมีจำนวนมากขึ้น

4. อิทธิพลของภาษาแม่ ภาษาเป้าหมาย และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ มีผลต่อ ข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และสอดคล้องกับ ทฤษฎีของ เจมส์⁵ ที่กล่าวว่า ข้อผิดพลาดในการเรียนรู้ภาษาเกิดจาก 1) อิทธิพลการแทรกแซง ของภาษาแม่ (Interlingual Transfer) หมายถึง การแทรกแซงหรือการถ่ายโอนในเชิงลบของ ภาษาแม่ในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมาย กล่าวคือ ผู้เรียนได้นำเอาลักษณะหรือ รูปแบบภาษาในภาษาไทยมาใช้กับภาษาจีน 2) อิทธิพลการแทรกแซงหรือถ่ายโอนของ

¹ 马宁宁 2014 初级阶段泰国学生汉字书写偏误个案研究,《新校园》,第1期,第22页。

² 都羲薇 2009《外国留学生汉字书写偏误分析及习得研究》,南京师范大学语言学及应用语言学硕士学位论文,第35页。

³ 肖奚强 2002 外国学生汉字偏误分析,《世界汉语教学》,第2期,第79-80页。

⁴ 江新、柳燕梅 2004 拼音文字背景的外国学生汉字书写错误研究,《世界汉语教学》,第1期,第67-68页。

⁵ James, C. 1998. *Errors in Language Learning and Use*. New York: Addison Wesley Longman Inc.

ภาษาเป้าหมาย (Intralingual Transfer) กล่าวคือ ผู้เรียนมักนำความรู้ภาษาจีนที่เรียนมาแล้วมาใช้กับความรู้ภาษาจีนที่กำลังเรียนรู้ใหม่

จากผลการวิจัย ตามระดับความเห็นของนักศึกษาพบว่าความรู้ภาษาไทยมีผลทำให้เขียนอักษรจีนผิดพลาดในระดับปานกลาง โดยพบข้อผิดพลาดด้านคำศัพท์ภาษาไทยและภาษาจีนที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายกันแต่มีการใช้ต่างกัน เช่น 二两; 不没; 做作干 ด้านเสียงอ่านและความหมายของคำศัพท์ภาษาไทยและภาษาจีน เช่น 坏 แปลว่า ชั่ว ซึ่งเสียงอ่าน “ชั่ว” ในภาษาจีนใช้อักษร 错 (cuò) ดังนั้นนักศึกษาจึงเขียนคำว่า 坏人 ที่แปลว่า คนชั่ว ผิดเป็น 错人

ส่วนข้อผิดพลาดที่เกิดจากอิทธิพลการแทรกแซงของภาษาเป้าหมายนั้นคือภาษาจีนพบว่าเมื่อนักศึกษาเรียนรู้อักษรจีนตัวหนึ่งแล้ว เมื่อเรียนรู้อักษรจีนตัวใหม่ที่มีเส้นขีดส่วนประกอบ หรือลำดับเส้นขีดต่างออกไปเล็กน้อยมักนำมาเขียนแทนที่กัน สอดคล้องกับระดับความเห็นของนักศึกษาที่พบว่าความรู้พื้นฐานภาษาจีนที่มีก่อนเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมีผลทำให้เขียนอักษรจีนผิดพลาดในระดับปานกลางถึงมาก หรือแม้ไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาจีนมาก่อนแต่เมื่อได้เรียนรู้จำนวนอักษรจีนมากขึ้นทำให้เกิดข้อผิดพลาดดังกล่าวได้เช่นกัน เช่น เมื่อเรียนอักษร 那 ต่อมาเรียนอักษร 册 ทำให้เขียนผิดเป็น 册册 หรือเรียนรู้อักษรจีนทั้งสองตัวแล้วเกิดการแทรกแซงกันและกันโดยอักษร 那 เขียนผิดเป็น 𠂔 ด้วย ส่วนประกอบด้านขวาบนของอักษร 惯 เขียนเกินมา 1 เส้นขีดเป็น 𠂔 เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากอักษร 母 每 หรือส่วนประกอบ 𠂔 ที่เขียนผิดทั้งจำนวนและลำดับเส้นขีดเป็น 𠂔 : 𠂔 𠂔 𠂔 นอกจากนี้ การเขียนลำดับก่อนหลังของเส้นขีดผิดยังเกิดจากอิทธิพลของภาษาจีนได้ เช่น ส่วนประกอบ 丸 ในอักษร 热 ได้รับอิทธิพลจากอักษร 力 ทำให้เขียนผิดเป็น 𠂔 𠂔 อักษร 力 ได้รับอิทธิพลจากอักษร 九 ทำให้เขียนผิดเป็น 𠂔 𠂔 ส่วนประกอบ 车 ในอักษร 辆 ได้รับอิทธิพลจากอักษร 车 ทำให้เขียนผิดเป็น 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 𠂔 จากผลการวิจัย ยังพบการคาดเดาคำศัพท์ภาษาจีนแบบต่อเนื่อง เช่น วันจันทร์ถึงวันเสาร์ใช้ว่า 星期一、星期二、星期三、星期四、星期五、星期六 เป็นการเรียงลำดับอักษรจีน

จาก 一 ถึง 六 หลังคำว่า 星期 เมื่อเป็นวันอาทิตย์ นักศึกษาได้คาดเดาต่อเนื่องจึงเขียนผิดเป็น 星期天

ข้อผิดพลาดที่เกิดจากอิทธิพลการแทรกแซงของภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่นักศึกษาเรียนมาและ/หรือกำลังเรียน อาทิ ภาษาอังกฤษ เช่น อักษรจีนที่มีส่วนประกอบ 讠 เขียนส่วนล่างผิดคล้ายอักษร 讠 เป็น 讠 ส่วนประกอบ 冫 ในอักษร 院 队 都 那 哪 เขียนส่วนบนผิดคล้ายอักษร 冫 เป็น 冫 สำหรับระดับความเห็นของนักศึกษาส่วนใหญ่พบว่าความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมีผลทำให้เขียนอักษรจีนผิดพลาดในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เซียวซีเฉียน¹ ที่พบว่า การแทรกแซงของความรู้ภาษาอังกฤษในการเขียนอักษรจีนพบมากในผู้เรียนภาษาจีนระดับต้น

สำหรับนักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานภาษาอาหรับมาก่อนเรียนภาษาจีน โดยมีจุดประสงค์เพื่ออ่านคัมภีร์อัลกุรอาน จากผลการวิจัย พบว่าอักษรอาหรับมีผลต่อการเขียนอักษรจีนผิดพลาดน้อยมาก สอดคล้องกับระดับความเห็นของนักศึกษาที่ส่วนใหญ่พบว่าความรู้พื้นฐานภาษาอาหรับมีผลทำให้เขียนอักษรจีนผิดพลาดในระดับน้อยที่สุด ทั้งนี้ จากการรวบรวมข้อมูลพบอักษรจีนเพียงตัวเดียวที่ได้รับอิทธิพลการเขียนจากอักษรอาหรับในด้านทิศทางของเส้นขีด คือ เส้นขีดที่สองของอักษร 心 เขียนผิดโดยเขียนจากขวาไปซ้ายเป็น ㄣ วิธีการเขียนเช่นนี้คล้ายอักษรอาหรับที่เขียนเส้นขีดจากขวาไปซ้าย เช่น อักษร บาร์ ٠ ตาล ١ และซาล ٢ ส่วนอักษรภาษามลายูมีการเขียนคล้ายอักษรภาษาอังกฤษจึงไม่มีผลต่อการเขียนอักษรจีน ซึ่งไม่สอดคล้องกับระดับความเห็นของนักศึกษาที่พบว่าความรู้พื้นฐานภาษามลายูมีผลทำให้เขียนอักษรจีนผิดพลาดในระดับน้อยที่สุดถึงปานกลาง เป็นไปได้ว่านักศึกษาอาจหมายถึงภาพรวมของภาษาจีน โดยข้อผิดพลาดที่นักศึกษายกตัวอย่างพบว่ามีผลเพียงทำให้เขียนสัทอักษรภาษาจีน (พินอิน) ผิดเท่านั้น

นอกจากนี้ จากผลการวิจัยยังพบว่าตัวเลขอารบิกมีผลต่อข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษา เช่น อักษร 了 และบางส่วนของส่วนประกอบ 讠 เขียนผิดคล้ายเลข 3 เป็น

¹ 肖奚强 2002 外国学生汉字偏误分析, 《世界汉语教学》, 第 2 期, 第 82 页。

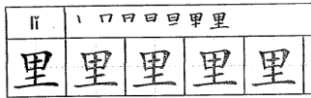
3 3 ส่วนประกอบด้านล่างของอักษร 考 เขียนผิดคล้ายเลข 5 เป็น 考 คำว่า 星期三 เขียนผิดเป็น 星期 3 และวันที่ 14 เป็นตัวเลขอารบิก 1 และ 4 ประกอบกัน เขียนผิดเป็น 一四号

5. ตำราเรียนมีผลต่อข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และสอดคล้องกับทฤษฎีของ เจมส์¹ ที่กล่าวว่า สภาพทั่วไปในการเรียนรู้ (Context of Learning) ไม่สอดคล้องหรือเหมาะสมกับผู้เรียน ตัวอย่างเช่น ตำราเรียน นับเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งผลการวิจัยพบว่ารูปแบบอักษรที่ใช้ ลักษณะหรือชนิดของเส้นขีด และลำดับก่อนหลังของเส้นขีดอักษรจีนที่ผิดในตำราเรียนมีผลต่อข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีน ข้อผิดพลาดลักษณะนี้เรียกว่า “ความรู้ที่ผิด”² กล่าวคือ มีเนื้อหาที่ผิดในตำราเรียนหรือมีเนื้อหาที่อาจทำให้ผู้เรียนเข้าใจคลาดเคลื่อนจึงมีผลทำให้เขียนผิด

ตำราเรียนภาษาจีนส่วนใหญ่พิมพ์อักษรจีนด้วยรูปแบบไชถี้ (楷體) และซ่งถี้ (宋體) ไชถี้เน้นน้ำหนักเส้นขีดหนักเบาหรือหนาบาง ส่วนซ่งถี้บางตัวเห็นชัดเจนว่ามีลักษณะต่างกับการเขียนด้วยมือ ซึ่งมีผลทำให้นักศึกษาเข้าใจคลาดเคลื่อนถึงชนิด จำนวน ตำแหน่ง หรือทิศทางของเส้นขีด เช่น เส้นขีดที่สองของอักษร 次 และเส้นขีดที่สามของอักษร 溫 เขียนผิดเป็นมีตะขอ 次 溫 อักษร 比 เขียนผิดโดยมี 5 เส้นขีดเป็น 比 เส้นขีดแรกของส่วนประกอบ 3 ในอักษร 游 ดูคล้ายวางอยู่บนส่วนประกอบ 方 ทำให้เขียนผิดเป็น 游 เส้นขีดที่สี่ของอักษร 公 เขียนผิดโดยเขียนจากขวาล่างไปซ้ายบนเป็น 公 นอกจากนี้ ยังพบข้อผิดพลาดด้านลำดับเส้นขีดในตำราเรียน เช่น อักษร 里 และ 慣 พบลำดับเส้นขีดผิดพลาดดังนี้

¹ James, C. 1998. **Errors in Language Learning and Use**. New York: Addison Wesley Longman Inc.

² Richards, J. C. & Rodgers, T. S. 2001. **Approaches and Methods in Language Teaching, Second Edition**. New York: Cambridge University Press.

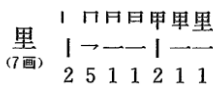
รูปที่ 2 ลำดับเส้นขีดที่ผิดของอักษร 里

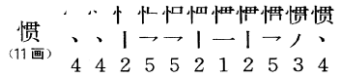
รูปที่ 3 ลำดับเส้นขีดที่ผิดของอักษร 惯

(ที่มา 李晓琪、任雪梅、徐晶凝 2013《博雅汉语，初级起步篇(I)：练习册》，第二版，北京：北京大学出版社，第38，98页。)

โดยลำดับเส้นขีดที่ถูกต้องเป็นดังนี้

รูปที่ 4 ลำดับเส้นขีดที่ถูกต้องของอักษร 里

รูปที่ 5 ลำดับเส้นขีดที่ถูกต้องของอักษร 惯

(ที่มา 国家语言文字工作委员会标准化工作委员会编 2011《现代汉语通用字笔顺规范》，北京：语文出版社，第 48，209 页。)¹

จากตัวอย่างข้อผิดพลาดด้านลำดับเส้นขีดของตำราเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนข้างต้น ในรูปที่ 2 ลำดับเส้นขีดที่ 5 และ 6 ของอักษร 里 และรูปที่ 3 ลำดับเส้นขีดที่ 6 และ 7 ของอักษร 惯 เขียนสลับกัน ที่ถูกต้องควรเขียนเส้นขีดชุก่อนแล้วจึงเขียนเส้นขีดหางตั้งอักษรรูปที่ 4 และ 5 ดังนั้น ไม่ว่าผู้สอนเลือกใช้ตำราเรียนที่ใช้ตัวพิมพ์รูปแบบใดควรอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างอักษรจีนรูปแบบตัวพิมพ์และรูปแบบที่เขียนด้วยมือ โดยเขียนให้ดูหรือแนะนำให้นักศึกษาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้

6. การถนัดซ้ายของนักศึกษามีผลทำให้เขียนอักษรจีนผิดพลาด สอดคล้องกับระดับความเห็นของนักศึกษาที่พบว่า การถนัดซ้ายมีผลทำให้เขียนอักษรจีนผิดพลาดในระดับปานกลางถึงมาก อีกทั้งสอดคล้องกับสมมติฐาน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีผู้ถนัดเขียนด้วยมือซ้าย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 ในจำนวนนี้มีความรู้พื้นฐานภาษาจีน 2 คน แม้เข้าใจหลักการ

¹ เป็นหนังสือที่กำหนดลำดับเส้นขีดของอักษรจีนที่ใช้ในปัจจุบัน จำนวน 7,000 ตัว จัดทำโดยคณะกรรมการภาษาและอักษรแห่งชาติ

เขียนอักษรจีนแต่ยังพบข้อผิดพลาดจำนวนหนึ่ง โดยผู้วิจัยสังเกตเห็นทิศทางของเส้นขีดบางชนิดเขียนผิดจากผู้ที่ถนัดเขียนด้วยมือขวา เมื่อสังเกตต่อไปพบว่านักศึกษาบางคนก็ถนัดเขียนด้วยมือซ้ายบางครั้งเขียนเส้นขีดไปในทิศทางที่ตนเองถนัดและรู้สึกเป็นธรรมชาติ จากผลการวิจัย พบว่าเส้นขีดที่เขียนผิดบ่อยคือเส้นขีดเหิงและถิ โดยเส้นขีดเหิงมักเขียนจากขวาไปซ้าย เช่น เส้นขีดที่สามของอักษร 同 เส้นขีดที่สองของอักษร 我 เส้นขีดที่หนึ่งและห้าของอักษร 本 และเส้นขีดที่หนึ่ง สอง และสี่ของอักษร 王 เขียนผิดเป็น 同 我 本 王 ส่วนเส้นขีดถิมักเขียนจากขวามาซ้ายล่าง เช่น เส้นขีดที่สามของอักษร 习 汉 打 เขียนผิดเป็น 习 汉 打 ข้อผิดพลาดลักษณะนี้สามารถแก้ไขได้เมื่อผู้สอนอธิบายเรื่องหลักการเขียนทิศทางของเส้นขีดอักษรจีน

7. แม้นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาจีน อาทิเช่นพบว่านักศึกษาเลือกเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาจีนเป็นอันดับ 1 ด้วยเหตุผลชอบภาษา วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์จีน มีความรู้พื้นฐานภาษาจีนมาก่อน ภาษาจีนน่าสนใจ ผู้ปกครองสนับสนุน และหางานทำได้ง่าย เมื่อเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยนักศึกษากลุ่มนี้ชอบภาษาจีนในระดับมาก อีกทั้งอนาคตต้องการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน แต่การมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาจีนกลับไม่มีผลต่อการเขียนอักษรจีนให้ถูกต้องมากนัก เนื่องจากยังพบข้อผิดพลาดจำนวนมากและอักษรบางตัวยังพบว่าเขียนผิดบ่อยครั้ง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าแม้ภาพรวมนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อภาษาจีน โดยเฉพาะทักษะการเขียนที่พบว่าชอบหรือถนัดที่สุดเป็นอันดับ 2 แต่นักศึกษากลับเห็นว่าภาษาจีนทักษะการเขียนสำคัญน้อยและยากกว่าทักษะอื่นมาก

อย่างไรก็ตาม เมื่อนักศึกษารู้และเข้าใจหลักการเขียนอักษรจีน อีกทั้งเห็นถึงความสำคัญของการเขียนอักษรจีนให้ถูกต้อง จะพบว่าเขียนอักษรจีนผิดน้อยลง นอกจากนี้ สิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด คือผู้เรียนต้องมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ และหมั่นตรวจสอบ ทบทวน แสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอน

1. ผู้สอนมีบทบาทมากในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยผู้เรียนมักเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากผู้สอนเป็นหลัก ดังนั้นผู้สอนควรมีกลวิธีที่หลากหลายในการสอน เช่น การใช้บัตรคำ รูปภาพ ท่าทางภาษากาย การใช้ของจริง และสื่อต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ สนุก และมีทัศนคติที่ดีในการเรียน สำหรับการสอนอักษรจีนผู้สอนสามารถสอนโดยเชื่อมโยงกับวิวัฒนาการและการสร้างอักษรจีน ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมจีน โดยเฉพาะผู้เรียนภาษาจีนระดับต้นจะช่วยให้จดจำอักษร เคาเสียงอ่าน และความหมายดีขึ้น อีกทั้งยังได้รับความเพลิดเพลิน

2. สำหรับผู้เรียนภาษาจีนระดับต้น ผู้สอนควรให้ความสำคัญเรื่องเส้นขีด เช่น รูปลักษณะเส้นขีด ขีดเส้นขีด จำนวนเส้นขีด การประกอบกันของเส้นขีด และส่วนประกอบที่มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น 乚 乚; 丩 丩; 丩 丩 รวมถึงอักษรจีนที่มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น 天夫; 石右; 牛午; 休体; 衣衣; 太太; 八人入 นอกจากนี้ผู้สอนควรอธิบายอักษรหรือคำศัพท์ในภาษาจีนที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายกันแต่ใช้ต่างกัน อีกทั้งนำมาเปรียบเทียบกับภาษาไทย เช่น 二两; 不没; 做作干

3. ผู้สอนควรเลือกใช้ตำราเรียนที่เหมาะสมและตรวจสอบว่ามีข้อผิดพลาดในตำราเรียนหรือไม่ หรือเรียบเรียงตำราเรียนขึ้นใหม่ตามวัตถุประสงค์หรือคำอธิบายรายวิชา

4. ผู้สอนควรสำรวจระดับความรู้พื้นฐานภาษาจีนของผู้เรียน เนื่องจากผู้ที่มีความรู้พื้นฐานภาษาจีนอาจไม่ได้เขียนอักษรจีนถูกต้องเสมอไป โดยเฉพาะเรื่องลำดับเส้นขีด นอกจากนี้ ผู้เรียนที่ถนัดซ้ายควรให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด เนื่องจากข้อผิดพลาดในการเขียนอักษรจีนด้านทิศทางของเส้นขีดบางชนิดอาจพบได้ในผู้เรียนกลุ่มนี้

5. ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนหมั่นทบทวนและฝึกเขียนอักษรจีนเพื่อความคงทนในการจดจำ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เรียน

1. ผู้เรียนควรตั้งใจ มุ่งมั่น และให้ความสำคัญภาษาจีนทักษะการเขียนมากขึ้น รวมถึงหาวิธีการจดจำอักษรจีนที่เป็นรูปแบบของตนเอง เช่น เขียนอักษรจีนที่ต้องการจดจำลงในกระดาษและติดไว้บนฝาผนังที่พักอาศัย นำอักษรจีนที่มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกันมาเปรียบเทียบหรือจัดหมวดหมู่ และนำภาพส่วนประกอบอักษรจีนชนิดต่าง ๆ มาประกอบกันเป็นอักษรจีนที่ถูกต้อง เป็นต้น

2. ผู้เรียนควรรอบคอบในการเขียนอักษรจีนทั้งด้านรูปลักษณะเส้นขีด จำนวนเส้นขีด การประกอบกันของเส้นขีด และจำนวนส่วนประกอบ เป็นต้น หากไม่มั่นใจว่าเขียนถูกต้องหรือไม่ สามารถขอคำแนะนำจากผู้สอน ผู้รู้ หรือค้นหาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้

3. ผู้เรียนที่ถนัดซ้ายโดยเฉพาะผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาจีนมาก่อนควรให้ความสำคัญเรื่องการเขียนทิศทางของเส้นขีดอักษรจีนบางชนิด เช่น เส้นขีดเหิง เส้นขีดถิ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบข้อผิดพลาดการเขียนอักษรจีนของนักศึกษาทุกชั้นปี สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อหาแนวทางแก้ไขที่เหมาะสมในแต่ละชั้นปี

2. ควรมีการศึกษากการเขียนอักษรจีนด้านทิศทางของเส้นขีดในผู้เรียนที่ถนัดซ้าย โดยเฉพาะผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาจีนโดยควรมีกุ่มตัวอย่างจำนวนมาก เพื่อศึกษาว่าการถนัดซ้ายของผู้เรียนมีผลต่อการเขียนทิศทางของเส้นขีดอักษรจีนผิดพลาดมากน้อยเพียงใดอย่างไร

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย เรื่อง “การศึกษาข้อผิดพลาดการเขียนอักษรจีนของผู้เรียนชาวไทย: กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี” โดยได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนวิจัยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

คณะกรรมการสืบค้นประวัติศาสตร์ไทยในเอกสารภาษาจีน สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี.

2543. เกณฑ์การถ่ายทอดเสียงภาษาจีนแมนดารินด้วยอักษรวิธีไทย. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภูมิรินทร์ ภิรมย์เลิศอมร. 2555. ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีนของนิสิตเอก

ภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี:

มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข. 2559. การศึกษาการเรียนรู้ความหมายของอักษรประกอบบอกความ

หมายและเสียงของนักศึกษาเอกวิชาภาษาจีน. วารสารจีนศึกษา. ปีที่ 9 ฉบับที่ 2

หน้า 184-218.

สิน พันธุ์พินิจ. 2554. เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.

ภาษาอังกฤษ

James, C. 1998. **Errors in Language Learning and Use**. New York: Addison
Wesley Longman Inc.

Richards, J. C. & Rodgers, T. S. 2001. **Approaches and Methods in Language
Teaching, Second Edition**. New York: Cambridge University Press.

ภาษาจีน

安然、单韵鸣 2007 非汉字圈学生的笔顺问题——从书写汉字的个案分析谈起，《语言文字应用》，第3期，第54-61页。

陈琴、刘婧、朱丽 2009 泰国学生汉字书写偏误分析，《云南师范大学学报》，第2期，第76-82页。

都羲薇 2009 《外国留学生汉字书写偏误分析及习得研究》，南京师范大学语言学及应用语言学硕士学位论文。

国家语言文字工作委员会标准化工作委员会编 2011 《现代汉语通用字笔顺规范》，北京：语文出版社。

- 黄进勇 2013《越南大学生汉字书写偏误及汉字教学现状研究》，上海师范大学汉语国际教育硕士学位论文。
- 黄伟 2012 字形特征对汉字文化圈中高级水平学习者书写汉字的影响——基于“HSK 动态作文语料库”的观察，《世界汉语教学》，第1期，第106-114页。
- 江新、柳燕梅 2004 拼音文字背景的外国学生汉字书写错误研究，《世界汉语教学》，第1期，第60-71页。
- 李凤明 2014 泰国华侨留学生汉字书写偏误分析，《文学教育》，第2期，第122页。
- 李晓琪、任雪梅、徐晶凝 2013《博雅汉语，初级起步篇(I)：练习册》，第二版，北京：北京大学出版社。
- 马宁宁 2014 初级阶段泰国学生汉字书写偏误个案研究，《新校园》，第1期，第21-23页。
- 文静 2009《试析日韩留学生汉字书写偏误》，徐州师范大学语言科学学院本科生毕业论文。
- 肖奚强 2002 外国学生汉字偏误分析，《世界汉语教学》，第2期，第79-86页。
- 张静贤 1992《现代汉字教程》，北京：现代出版社。